

Exerciții practice de și literatura română

CAIET DE LUCRU

Clasa a VII-a

A. Mai interioara! Varianta corespunzătoare răspunsului corect:
a) Orașul chiar are 3 unde și 5 ilere
b) Toate rîndurile din zile, parțial, conțin cuvântul „lumina”
c) În zilele noastre, e ușor să obținem
informații și înțelegem multe lucruri.

Editura Paralela 45

Cuprins

EVALUARE INITIALĂ / 3

ELEMENTE DE INTERCULTURALITATE / 5

Elemente de mitologie românească / 5

Limba și cultura țărilor din vecinătatea României / 11

Contacte culturale / 26

COMUNICARE ORALĂ / 33

LECTURĂ / 46

Textul epic. Narativul literar. Personajul. Mijloace de caracterizare / 46

Textul dramatic și arta spectacolului. Autor, personaj dramatic. Rolul indicațiilor scenice.

Rolul dialogului. Actori, decor, costume, lumini, muzică / 59

Dialogul în textul scris și în spectacol / 67

Dialogul în textul nonliterar (interviu) / 71

Textul liric. Exprimarea emoțiilor și a sentimentelor / 79

Strategii de interpretare: interpretarea limbajului figurat (repetiția, metafora) / 87

Strategii de comprehensiune: reflectii asupra limbajului
și a structurii textelor de tip epic, liric, dramatic / 92

GRAMATICĂ / 97

Fraza: coordonarea prin juxtapunere și prin joncțiune. Conjunctioni coordonatoare.

Norme de punctuație (virgula, punctul și virgula) / 97

Atributul (realizări prin adjecțiv, substantiv, pronume, numeral, adverb) / 102

Circumstanțialul de cauză. Topica în propoziție. Norme de punctuație / 108

Circumstanțialul de scop. Topica în propoziție. Norme de punctuație / 113

Verbul. Utilizări sintactice ale formelor verbale nepersonale: infinitivul, gerunziul, participiul, supinul.

Alte verbe copulative (a deveni, a ajunge, a ieși, a se face, a părea, a rămâne, a însemna).

Posibilități combinatorii ale verbului / 117

Pronumele și adjecțivul pronominal posesiv. Posibilități combinatorii ale pronumelui
și ale adjecțivului pronominal posesiv / 125

Pronumele și adjecțivul pronominal demonstrativ.

Posibilități combinatorii ale pronumelui și ale adjecțivului pronominal demonstrativ / 130

Pronumele și adjecțivul pronominal interogativ.

Posibilități combinatorii ale pronumelui și ale adjecțivului pronominal interogativ / 135

Pronumele și adjecțivul pronominal relativ.

Posibilități combinatorii ale pronumelui și ale adjecțivului pronominal relativ / 138

Pronumele și adjecțiul pronominal nehotărât.

Posibilități combinatorii ale pronumelui și ale adjecțiivului pronominal nehotărât / 143

Pronumele si adjectivul pronominal negativ si negatia în propozitie

Pozitivul și adjecțiul pronominal negativ și negația în propoziție.

Pronumele și adjecțivul pronominal de întărire. Folosirea corectă a adjecțivului pronominal de întărire

Poziții posibile ale adjecțiului pronominal de întărire / 152

Topica adjecțiului. Adjecțiul participial. Posibilități combinatorii ale adjecțiului / 155

Numerical. Possibilități combinatorii ale numerelor / 162

Interiectia Onomatopeeile Interiectia predicativă / 170

ORTOPIE SI ORTOGRAFIE / 176

Utilizarea corectă a accentului. Variante accentuale admise/neadmise de normă / 176

VOCABULARY / 181

Mijloace interne de îmbogătire a vocabularului: derivarea, compunerea:

Cuvânt de bază și cuvânt derivat. Familia lexicală / 181

Îmbinări libere de cuvinte locuitori, cuvinte compuse / 200

Confuzii paronimice. Pleonasmul / 206

VARIATIE STIILISTICĂ / 213

Selectie lexicală în limba vorbită și în limba scrisă / 213

Termeni stiintifici / 215

Limbaj popular. Variatie regională a limbii / 218

Valori stilistice ale diminutivelor / 221

REDACTARE / 227

EVALUARE FINALĂ / 235

EVALUARE INITIALĂ

Barem de corectare și de notare / 237

EVALUARE FINALĂ

Barem de corectare si de notare / 238

Lectură

Textul epic. Narativul literar. Personajul. Mijloace de caracterizare

Să ne reamintim!

Completează enunțurile următoare:

Patru caracteristici ale unui text narativ literar sunt:

Într-un text narativ literar, personajul are următoarele roluri:

Mijloacele de caracterizare a personajului dintr-un text narativ literar sunt:

– caracterizarea directă, realizată prin

– caracterizarea indirectă, realizată prin

Autocaracterizarea este o modalitate de caracterizare a personajului literar.

Să rezolvăm exerciții, pentru a înțelege mai mult!

Inițiere

1. Citește cu atenție textul care urmează, apoi rezolvă cerințele:

Five o'clock pe englez este însemnează cinci ceasuri. În lumea mare, fiecare dame și hotărăște o zi pe săptămână (jour fixe*), când primește, la ceasurile cinci după-amiazi, vizite și face musafirilor trataje cu ceai; de aceea se mai zice și five o'clock tea, adică pe românește ceaiul de la cinci ceasuri. În genere, damele din lumea mare publică în carnetul lui Claymoor, spre știința numeroaselor lor cunoștințe, ziua lor de primire. De exemplu, citim în L'Indépendance Roumaine:

„Madame Esméralde Piscopesco, five o'clock tea tous les jeudis.”**

„Azi e joi. Haide – zic eu – la madame Piscopesco.“

Feciorul în frac și cu mănuși albe mă introduce în salonul splendid al somptuosului hôtel Piscopesco. Dar nu văz pe nimeni... A! în fund! auz, în salonașul intim de cel mai pur stil Louis XV, ciripind pe-ntrucate, ca doi scatii, două glasuri de coconite. Merg acolo. Madam Măndica Piscopesco cu surioara sa, madam Tincuța Popesco. Cocoana Măndica mă întâmpină cu grația-i obicinuită. Mărturisesc drept... Am mare slăbiciune de ceea de francezul numește la causerie***, și de aceea frecventez bucurile cercurilor mondaine****. Îmi place

adică, pe românește, să stau de vorbă cu damele din lumea mare. Găsesc în conversația lor mult mai multă grătie decât în conversația bărbaților. Femeile știu să spună o mie și o sută de nimicuri într-un mod mult mai interesant decât spun bărbații lucrurile cele mai serioase... O floare, o panglicuță, o deosebire d-abia simțită între două nuanțe, un nimic, distilate prin mintea subtilă a unei femei și exprimate prin acele dulci modulații de voce și prin jocul acela încântător al luminilor ochilor, capătă, pentru mine cel puțin, un farmec indicibil. Iată-mă dar în elementul meu... Aci desigur am să petrec câteva momente delicioase.

Eu: Madam Piscopesco, dați-mi voie...

Măndica: Vii tocma la pont.

Tincuța: Ai fost...?

Măndica: Taci, tu! Las' să-l întreb eu... Ai fost aseară la circ?

Eu: Am fost.

Tincuța: Cine mai...

Măndica: Taci, soro! n-auzi? (Către mine:) Ai văzut pe Mița?

Eu: Pe sora matale?

Măndica: Nu... Pe Mița, pe Potropopeasca a Tânără?

Eu: Da; era într-o lojă în fața mea...

Măndica (Tincuții): Ai văzut?

Tincuța (mie): Cu cin'...

Măndica: Tac!... (Mie:) Cu ce pălărie era?

Eu (încurcat): Cu...

(Tincuța vrea să mă-ntrerupă.)

Măndica (astupându-i gura cu mâna): Cu o pălărie mare...

Eu (răsuflând): Da...

(I.L. Caragiale, *Five o'clock*)

* *jour fixe* – zi fixă.

** *Madame Esméralde Piscopesco, five o'clock tea tous les jeudis.* – Doamna Esmeralda Piscupescu, *five o'clock tea* în fiecare joi.

*** *la causerie* – discuție.

**** *mondains* – mondene.

a) Încercuiește varianta corectă de răspuns:

- Autorul textului dat este I.L. Caragiale. DA/NU
- În text, apare un narator care este și personaj. DA/NU
- Autorul textului este același cu personajul-narator. DA/NU
- La dialogul prezentat în text, participă trei personaje. DA/NU

b) Subliniază o secvență din text în care personajul-narator își prezintă o trăsătură de caracter.

c) Ilustrează o caracteristică a unui text narrativ literar care apare în fragmentul dat.

d) Precizează motivul pentru care naratorul merge în vizită la doamna Piscopesco.

e) Numește personajul despre care discută doamnele și musafirul.

f) Formulează o idee principală care se poate desprinde din textul dat.

PE g) Asumă-ți rolul unuia dintre personajele care apar în textul dat. Continuă dialogul, în 5-6 replici.

2. Citește cu atenție textul care urmează, apoi rezolvă cerințele:

Când mi-l aduc aminte pe dânsul, mi se desfășoară înaintea ochilor întreaga lume a tinereților, cu toate familiile ei, acum pierdute pentru totdeauna; și niciunul dintre noi toți, care împreună am trecut prin acea lume, nu poate să se gândească la tinerețile sale fără ca să-i treacă, așezat, retras și întotdeauna înțelept, Budulea Taichii pe dinaintea ochilor, pentru că Budulea nu era numai al Taichii, ci și al nostru al tuturor.

Mie, îndeosebi, mi se cuvenea oarecare întâietate la împărțeala părerilor de bine, pentru că eu îl știam încă din copilărie și eram prieten chiar și cu Budulea cel bătrân.

Nea Budulea, înainte de toate, avea un picior mai scurt decât celălalt și era un om scurt, gros, rotund la față și zâmbea mereu când vorbeai cu el. Fără de dânsul nu se putea niciun fel de veselie în sat la noi, fiindcă el cânta mai bine decât toți și din vioară, și din cimpoi, și din fluier, iară pe Huțu îl ducea întotdeauna cu sine, deoarece Buduleasa fugise cu un scriitor al satului, și nu putea să-l lase pe copil singur acasă. Când Budulea cânta din vioară, Huțu ținea cimpoile, iară când oamenii se săturau de vioară, Budulea schimba cu feciorul său. Fluierul îl purta Budulea totdeauna în șerpar; altfel nu l-am văzut de când îl țin minte și nici nu-mi pot închipui un Budulea fără de fluier în șerpar.

La praznic și la ziua numelui știam de mai nainte că are să ne vie Budulea cu mulți ani, cu spor în casă și cu belșug la masă: așa m-am trezit eu; ce va fi fost mai nainte, nu știu.

Îmi aduc numai aminte că eram copil mic și că priveam când la piciorul cel scurt al lui Budulea, când la Huțu, care ședea cu cimpoile într-un colț al casei. Mai țin apoi minte că i-am dat o bucată de plăcintă, că l-am bătut, fiindcă nu voia să-mi lase cimpoile, și că era băiat bun, căci nu s-a supărat, deși era mai mare decât mine.

În urmă, la școala din sat, mă bătea câteodată el pe mine, dar nici atunci nu era supărat, deși totdeauna eu mă legam de el.

Căci dascălul nostru era un om neobosit, și fiindcă Budulea peste săptămână mergea la lucru, el zicea mereu: „Măi Buduleo, nu mai purta și copilul cu tine; pun-i o bucată de pâine în traistă și trimit-o la școală, ca să-mi bat și eu capul cu dânsul“. Iară Budulea era om cuminte și înțelegea că dascălul nu are altă treabă decât să-și bată capul cu copiii oamenilor. Un singur lucru îl mai punea pe gânduri: parcă tot nu-i venea să credă că și Huțu are să învețe carte.

Când eu începusem a umbla la școală, Huțu era printre băieții de care îmi era frică.

(Ioan Slavici, *Budulea Taichii*)

a) Ilustrează două moduri de expunere care apar în textul dat.

.....
.....

b) În text, apare narativă la persoana I sau la persoana a III-a?

.....
.....

c) Numește personajele care apar în text, precizând relațiile care se stabilesc între acestea.

.....
.....

d) Identifică sentimentele pe care le trăiește personajul-narator față de Huțu, Budulea Taichii.

e) Transcrie secvențe de text care să ilustreze:

– o trăsătură fizică a personajului Budulea;

– o trăsătură morală a personajului Huțu.

f) Precizează două modalități de caracterizare a personajului literar care apar în textul dat.

g) Alcătuiește, în 40-50 de cuvinte, caracterizarea personajului Budulea, din textul dat.

3. Citește cu atenție textul care urmează, apoi completează tabelul dat:

Era încă vacanță și, fiindcă afară era neobișnuit de cald pentru un oraș de munte, nu prea aveam ce face. Dina împlinise 14 ani și știa deja o mulțime de lucruri despre viață, care pe mine mă lăsau nedumerită. Doru făcea tot soiul de descoperiri pe cont propriu. Ca întotdeauna, Matei era cel mai vioi din grupul nostru, venea mereu cu câte o propunere neașteptată. Cât despre mine, eram cu siguranță cea mai nătăfleață dintre toți, credeam orice mi se spunea, luam totul în serios și nu înțelegeam deloc metaforele, aşa că e de mirare că tocmai eu am ajuns, cum s-ar zice, scriitoare. De pildă, odată, când mergeam prin parc agățată de mâna mătușii mele, iar un domn glumeț s-a uitat la mine și mi-a spus: „Uite ce ochi negri ai, de ce nu te-ai spălat pe ei azi-dimineață?“, mătușă-mea a puflnit în râs, iar mie mi-au dat lacrimile: mă spălasem! Mă spălam în fiecare dimineață! Sau în ziua asta călduroasă despre care-ți povestesc, când Dina, care se așezase pe brațul fotoliului cu arcurile ieșite, ne-a zis, oftând cam teatral, „Doamne, cât e de cald, m-a lovit în moalele capului!“, m-am uitat la ea îngrozită și parcă așteptam să văd o gaură sau, dimpotrivă, un cucui în creștetul ei șaten. Îmi închipuisem căldura ca pe-o măciucă, iar capul Dinei având undeva sub părul lins, „un moale“ al lui, ca o vizuină. Mi-am dus repede mâna la cap ca să văd dacă am și eu moalele capului meu, dar, din fericire, al meu era tare peste tot. Și tocmai atunci am auzit-o pe verișoara mea spunând:

— Fata asta e cam tare de cap.

Ei, da. După ce ne-am tot foit căutând o idee bună de a petrece timpul, Doru, care aduna încă de pe-atunci povești de familie, ne-a întrebat dacă știm de bătrânul nostru unchi, mă rog, să zicem unchi, de fapt o rudă mai îndepărtată, care ține un anticariat. Eu nu știam de el, știam doar, întâmplător, ce înseamnă un anticariat, fiindcă aveam unul în apropiere și treceam des pe lângă vitrina lui cu cărți închise și deschise. Așa că, atunci când Dina s-a uitat la mine și mi-a spus că n-are nicio legătură cu cariere sau cu anti-carriere (eram mereu amenințată de tata-mare, care făcuse și muncă de stomatolog la cabinetul lui din casa noastră, că, dacă nu ne spălăm pe dinți, o să facem carii), cred că n-o să vă mirați că m-am bosumflat.

(Ioana Pârvulescu, *Inocenții*)

Gramatică

Fraza: coordonarea prin juxtapunere și prin joncțiiune. Conjuncții coordonatoare.

Norme de punctuație (virgula, punctul și virgula)

Să ne reamintim!

Încercuiește răspunsul corect:

- Enunțul este o comunicare independentă și suficientă din punctul de vedere al sensului. DA/NU
- Enunțul este întotdeauna alcătuit dintr-o singură propoziție. DA/NU
- După scopul comunicării, enunțurile sunt: assertive, imperative, exclamative și interrogative. DA/NU
- Enunțurile assertive transmit informații care pot fi considerate adevărate sau false, în raport cu evenimentul/aspectul din realitate la care se referă. DA/NU
- Enunțurile imperative exprimă un ordin, o comandă, un îndemn, o interdicție. DA/NU
- Enunțurile interrogative cer o informație. DA/NU
- Enunțurile exclamative exprimă o stare sufletească a emițătorului cu privire la o situație sau la un aspect care l-a emoționat, l-a surprins, l-a nemulțumit. DA/NU

Să rezolvăm exerciții, pentru a înțelege mai mult!

Inițiere

1. Completează spațiile libere cu câte o propoziție principală potrivită contextului:

- Întârzierea voastră ne-a pus pe gânduri
- Deodată, în depărtare, se auzi un sunet ciudat
- Numai oamenii din apropiere cunoșteau legenda acestui izvor

2. Completează spațiile libere cu câte o propoziție subordonată potrivită contextului:

- Am făcut un popas la marginea unui sat
- Vom pleca la munte
- Am luat nota zece la test

3. Alcătuiește enunțuri în care să existe:

- un subiect multiplu exprimat prin trei substantive comune

- un nume predicativ multiplu exprimat prin trei adjective

4. Subliniază atributele care sunt subordonate aceluiași termen regent și pune în cenușă termenul regent:

- Pe bancă sunt creioane albastre și roșii.
- Îmi plac romanele istorice și psihologice.
- Doamna Popescu este o femeie sufletistă, dar impulsivă.

5. Subliniază complementele care sunt subordonate aceluiași termen regent și pune în chenar termenul regent:

- Mai rămânen la voi mâine și poimâine.
- Îți petreci vacanța la mare sau la munte?
- Citește cartea cu atenție și plăcere.

Consolidare

6. Subliniază cuvintele care sunt sau pot fi, într-un anumit context, conjuncții coordonatoare: *dar, că, deși, dacă, și, să, când, ci, sau, când, până, de, ori, deci, fie, însă, nici, până, deoarece*.

7. Completează spațiile libere utilizând conjuncțiile menționate între paranteze:

- *Și-ar fi parcat mașina mai aproape de hotel, nu a mai găsit niciun loc liber.* (conjuncție coordonatoare adversativă)
- *Alexandru a povestit ceea ce li s-a întâmplat prietenului său bunicilor.* (conjuncție coordonatoare copulativă)
- *Am trăit momente frumoase aici, voi reveni cu siguranță.* (conjuncție coordonatoare concluzivă)
- *Vii pleci?* (conjuncție coordonatoare disjunctivă)

8. Alcătuiește propoziții în care să utilizezi:

- două atrbute exprimate prin adjective, aflate în raport de coordonare adversativă

- două complemente directe aflate în raport de coordonare disjunctivă

- un subiect multiplu ai cărui termeni se află în raport de coordonare copulativă

9. Răspunde la următoarele întrebări prin căte o frază care să conțină raportul sintactic menționat între paranteze:

- *La ce vă gândiți?* (raport sintactic de coordonare copulativă între două propoziții subordonate)
- *Care a fost motivul nerrespectării regulilor jocului?* (raport sintactic de coordonare copulativă între două propoziții principale)
- *Ce poți să ne spui despre noul oraș în care te-ai mutat?* (raport sintactic de coordonare prin juxtapunere, între două propoziții principale)

10. Citește cu atenție textul următor, apoi rezolvă cerințele:

— Ah, tată, cu tine nu se știe niciodată cât e glumă și cât e serios!

— Învață atunci să faci diferență, fiule. O să-ți fie de folos. Acum însă să facem și puțină muzică, nu?

Fără să pregețe, Paul îl trase încântat pe tatăl lui în camera alăturată. Nu se întâmpla prea des ca tata să cânte cu el, nerugat. Și nu era de mirare pentru că tatăl lui era un maestru la pian; pe lângă el, băiatul știa doar să se joace puțin pe clape.

Mătușa Grete rămase singură. Tatăl și fiul făceau parte din acei muzicieni cărora nu le plăcea să aibă vreun ascultător de față, preferând unul nevăzut, despre care știau că stă alături și ascultă atent. Mătușa știa asta foarte bine. [...]

Se odihnea într-unul din fotoliile flexibile, din împletitură de trestie, și asculta. Ceea ce auzea era o uvertură cântată la patru mâini, pe care, sigur, n-o asculta pentru prima oară. [...]

Pe măsură ce uvertura înainta, domnișoara îl putea vedea tot mai lîmpede pe cei doi și deslușea tot mai multe pe chipurile lor tulburate de cântat. Și odată cu muzica sprintenă, prin față ei treceau frânturi întregi de viață, experiențe, dragoste.

(Herman Hesse, Luna lui cupitor)

a) Subliniază primele două fraze din text.

b) Desparte prima frază în propoziții și precizează felul lor după rolul din frază.

c) Transcrie prima conjuncție din text, precizându-i felul și rolul.

d) Notează din secvențele subliniate în text:

- două atrbute aflate în raport de coordonare
- două propoziții principale aflate în raport de coordonare

11. Alcătuiește o frază, alcătuită din două propoziții principale coordonate prin punct și virgulă.

12. Corectează greșelile de punctuație din următoarele enunțuri:

- Am hotărât să mergem la munte fiindcă dorim să participăm la niște cursuri de alpinism.
- Nu Maria ci Răzvan a fost sufletul petrecerii.
- Deci, nu am ce să mai discut cu tine.
- Suntem conviinși că ori fratele tău ori sora mea ne va însobi în excursie.
- Așadar îi vom trimite un e-mail.
- Copacii au înflorit devreme anul acesta; Se întrevede o vară timpurie.

Aprofundare/Excelență

13. Citește cu atenție textul următor, apoi rezolvă cerințele:

— Melc, melc,
Cotobelc,
Ghem vărgat
Și ferecat;
Lasă noaptea din găoace,
Melc nătâng și fă-te-ncoace
Nu e bine să te-ascunzi
Sub păreții grei și scunzi,
Printre vreascuri cerne soare,
Colți de iarbă pe răzoare
Au zvâcnit, iar muguri noi
Pun pe ramură altoi.
(Ion Barbu, După melci)

Încercuieste răspunsul corect.

- În structura Scoate umede și mici/ Patru fire de arnici, conjuncția coordonatoare marchează:
 - a) un raport de coordonare în propoziție;
 - b) un raport de coordonare în frază, între două propoziții principale;
 - c) un raport de coordonare în frază, între două propoziții subordonate aceleiași regente.
- În versurile Printre vreascuri cerne soare,/ Colți de iarbă pe răzoare/ Au zvâcnit / lar muguri noi/ Pun pe ramură altoi.^{2/}, există:
 - a) un raport sintactic de coordonare în propoziție și un raport sintactic de coordonare în frază;
 - b) numai un raport sintactic de coordonare în propoziție;
 - c) numai un raport sintactic de coordonare în frază.

- În versul subliniat în text există:

- atribute aflate în raport de coordonare copulativă;
- atribute aflate în raport de coordonare disjunctivă;
- complemente aflate în raport de coordonare copulativă.

- Virgula de la finalul versului al cincilea marchează:

- separarea unui substantiv în cazul vocativ de restul comunicării;
- un raport de coordonare în propoziție prin juxtapunere;
- un raport de coordonare în propoziție prin joncțiune.

14. Alcătuiește propoziții dezvoltate în care să utilizezi perechile de conjuncții coordonatoare *ori...ori*, *nici...nici*, *fie...fie*.

Ameliorare

- 15.** Citește textul următor, apoi rezolvă cerințele:

El nu era numai un monarh absolut, era și un monarh universal.

— *Și stelele te-ascultă?*

— *De bună seamă – zise regele. Numaidecât m-ascultă. Eu nu îngădui nesupunerea.*

Asemenea atotputernicie îl minună pe Micul Prinț. Dacă el ar fi avut-o, ar fi putut să privească, nu doar patruzeci și patru, ci șaptezeci și două, sau chiar o sută, sau chiar două sute de apusuri de soare, într-o singură zi, fără a mai fi nevoie să mute scaunul din loc! Fiindcă la amintirea micii lui planete părăsite îl cam încercă tristețea, cutează a-i cere regelui să-i facă un hatâr.

— *Aș vrea să văd un asfințit de soare... Fă-mi această plăcere... Poruncește-i soarelui să asfintească.*

Dacă eu i-aș porunci unui general să zboare din floare în floare, asemenea unui fluture, ori să scrie o tragedie, ori să se prefacă într-o pasare de mare, și dacă generalul nu mi-ar îndeplini porunca, cine-ar fi de vină? El sau eu?

— *Măria Ta ar fi – zise cu hotărâre Micul Prinț.*

— *Întocmai. Trebuie să ceri de la fiecare numai ceea ce poate fiecare să dea.*

(Antoine de Saint-Exupéry, *Micul Prinț*)

- a) Precizează felul conjuncțiilor subliniate în text.
-
-

- b) Menționează cum se realizează raportul sintactic de coordonare între propozițiile principale din prima frază a textului.
-

- c) Transcrie, din secvența scrisă îngroșat, propozițiile aflate în raport sintactic de coordonare.
-

- d) Precizează valoarea morfolitică a cuvântului și din primul enunț al textului.
-

PE e) Imaginează-ți că ești Micul Prinț și dorești să-l convingi pe rege că a fi un bun conducător nu înseamnă a-i transforma pe subordonați în niște supuși. Alcătuiește dialogat de 100-120 de cuvinte, în care să folosești cel puțin patru conjuncții coordonatoare.

16. Alcătuiește enunțuri în care cuvintele *nici* și *iar* să fie adverbe și conjuncții coordonatoare.
